

ניצוצי קודש

פנינים יקרים מרבתינו הקדושים לבית

◊ פרמישלאן ◊ נדבורנא ◊ קרעטשניף ◊

ויוצ"ח זי"ע ועכ"א

פרשת בהעלותך תשפ"ה

ויעש כן אהרן (ח, ג)

על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו את משמרת ה' שמרו וגו'

(ט, כג)

ויתבאר בד"ר שבכל הזמנים יתבונן האדם שהכל הוא מאת הבוב"ה אם זכה להתעלות בעבודת השי"ת הרי הוא מתנה שלוחה מקודש, והן בהעדר התלהבות וחשקות העבודה הוא הכל מן השמים שמנעו ממנו זאת מפני מעשיו שצריכים תיקון, וזה שאמר הכתוב על פי ה' יחנו רצ"ל כשהוא בבחינת חנייה ועמידה ואינו עולה במעלות הקודש, ועל פי ה' יסעו ואם כן זוכה להתלהבות עוז דקדושה ולהתעלות בעבודת הקודש הכל מתנה וחסד מן השמים, וכמאמר כק"ז מוהרא"א הגדול מפרימשלאן זיע"א בל"ק "א גיט דאווינען איז א מתנה" עכ"ל, והוא סיג ודרך גדול בעבודת הבוית"ש, וזהו את משמרת ה' שמרו וגו' שעיי"ז יהיה שומר משמרת ה' בכל עת ובכל שעה ובכל ענין ואופן.

(תורת חיים ואמונה – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' צבי הירש רוזנבוים זצוק"ל מקרעטשניף)

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויביו

וינוסו משאניך מפניך (י, לה)

וי"ל ע"ד דאיתא בגמרא אם פגע בך מנוול זה משכחו לבית המדרש, כי התורה תבלין לבטל היצה"ה, והנה איתא בשם צדיקים וקדושים אשר אם יצייר לפניו שם הוי' לא יוכל לחטא, וכמו שכתב בשו"ע (או"ח סי' א') הענין של שויתי ה' לנגדי תמיד, וכן ראיתי בס' מגיד משרים להבית יוסף שאם לא יפסיק מלחשוב מחשבות טובות ודביקות הבורא לא יחטא. ובזה נוכל לומר 'ויהי' הוא לשון צעה, כאשר יהיה בעת צרה שהיצה"ד מתגבר עליו, וידוע אשר העצה לזה שילמוד תורה שהוא תבלין לבטלו, אבל אם יהיה זמן או מקום אשר אינו יכול ללמוד, וזהו שאמר 'בנסוע הארון' היינו התורה יהיה רחוק ממנו שלא יהיה לו ספרים או כדומה לעת הזאת, ע"ז אמר עצה 'ויאמר משה קומה ה'', היינו שיצייר לפניו שם הוי' 'ויפוצו אויביו' היינו היצר הרע שהוא האויב הגדול מכל האויבים, 'וינוסו משאניך מפניך' שיהיה די לך אז בהצטייר לפניך שם הקדוש ויועיל לך ג"כ.

(תולדות אהרן משה – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' אהרן משה לייפער זצוק"ל מחוסט)

פי' רש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. ולכאורה מה שבח הוא זה אצל אהרן שלא שינה. ובשם הרב הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זצוק"ל כי האדם הצדיק אפילו בעת שמרוממין אותו מן השמים לכבוד ולתפארת, אף על פי כן ענוותנותיה שהיה לו מקודם אינו משנה, וזה אומרו על אהרן קדוש ה' שהוגבה בכתר כהונה ובהדלקת הנרות שהיה חביב יותר מקרבנות הנשיאים (תנחומא ה, ועי' ויק"ר ח, ג) אף על פי כן ענוותנותיה שהיה לו מקודם לא שינה, וזה פירש רש"י ז"ל שבח אהרן שלא שינה עכ"ל.

(דברי מאיר השלם – לרבינו הרב הקדוש הרבי רבי מאיר זצוק"ל מפרמישלאן)

וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח (ט, ד)

פירש"י ז"ל והם דברי רז"ל בספרי "מה תלמוד לומר והלא כבר נאמר (ויקרא כג ב) וידבר משה את מועדי ה', אלא כששמע פרשת מועדים מסיני אמר להם, וחזר והזהירם בשעת מעשה". נראה לרמז בדברי רז"ל אלו מש"כ הרה"ק מאפטא זיע"א בסה"ק אוהב ישראל (דרושים לפסח), על דברי בעל ההגדה "והגדת לבנך ביום ההוא לאמור בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים" (שמות יג ח), יכול מראש חודש וכו' לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך". ופירש, כי באמת גם בכל יום מימות השנה אם הבן שואל יכול האב להגיד לו את סיפור יציאת מצרים, אלא שהתורה"ק מגלה לנו כי בשאר ימות השנה לא יהיו הדברים מתיישבים על לבו כמו בליל הפסח בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך, כיון שהדברים הללו תלויים באמונת הלב ולא כל מוחא סביל דא, אמנם בליל הפסח יש מוחין דגדלות ותרעין פתיחין ואז יש פתיחת הלב, ולכן היה רצון הבורא ית"ש שיענו על הקושיות דוקא אז כי הוא הזמן המוכשר לענות עליהם ויהיו הדברים מתקבלים על לב שומעיהם, עכ"ל ודפח"ח. וזה מרומז באומרם ז"ל 'כששמע פרשת מועדים מסיני אמר להם, וחזר והזהירם בשעת מעשה', כי דוקא בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך אז הוא הזמן המוכשר שיהיו הדברים מתקבלים על הלב, לכן חזר אז והשמיע להם הדברים פעם שנית.

(דבר חיים – לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' חיים מרדכי רוזנבוים זצוק"ל מנדבורנה)

סיפורים ועובדות מרבתינו הקדושים זי"ע ועכי"א

הרה"ק מוהר"מ מקרעטשניף זצלה"ה, אומר, שהלומד מס' ברכות, סגולה הוא שיוכל להתפלל בימי חול בכוונה, והלומד מס' שבת, סגולתו הוא, להתפלל בשבתות בכוונה, והלומד בספ"ק נועם אלימלך, מסוגל לענוה, והלומד ספה"ק קדושת לוי, מסוגל להתקת הדינים.

(רזא דעובדא)

לעת זקנתו של רבינו הס"ק הרר"מ זיע"א [מנדבורנא] ראהו אחד מגדולי חסידיו כשדמעות עומדות לו על לחייו, ואמר לו רבינו: יודע אתה למה אני בוכה? כי אני יכול ללמוד כמו בשנים קדמוניות, וזכורני שבהיותי בן י"א שנה שאל אותי אבי הק' מה למדת היום אחר הצהריים? עניתי לו שני דפים גמרא, דף אחד שלחן ערוך אורח חיים, דף אחד שלחן ערוך יורה דעה, דף אחד שלחן ערוך חושן משפט וכו', והוסיף רבינו ואמר וכל זה היה חוץ ממה שלמדתי בבוקר לפני שהלכתי אל המלמד שאז למדתי גמרא רש"י ותוס', וגם בלילה למדתי שני דפי גמרא.

(משמרת איתמר)

זקני הקדוש רבי ארון לייב זי"ע [מפרימשלאן] אמר כשאדם רוצה להיות צדיק או גאון, הרי גם אז אין עבודתו רצויה לפני המקום, כי הרי הוא מכוי על 'עצמו', דהיינו ש'הוא' יהיה גאון או צדיק, רק האדם צריך לעבוד את קונו כדי לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, בלי שום פניות ובלתי לה' לבדו.

(נדברה נא)

פעם אחת בא עכו"ם לבית אדמוה"ז מוהרא"ז זצלה"ה [מקרעטשניף], ובידו דג גדול מאד למכירה, מיד נכנסו לחדר אדמוה"ז לשאלו אם לקנות דג הנפלא הזה יקר המציאות כי היה מחירו רב, אך אדמוה"ז אומר, שיקנו אותו רק במחיר כך וכך, [כדמובא בשו"ע אר"ח הלכות שבת.

שאל הערלים מייקרים השער וכו'] אולם הנכרי לא רצה במחיר זה והלך לו ולא מכר הדג, בני הבית הצטערו מאד על זה, והשיחו צערם לפני אדמוה"ז, וענה להם, שאם דג הזה מוכן בעדי הוא, יבוא אלי ממילא, ותיכף אח"כ נכנסה אשה לביתו, אשר כמעט מעולם לא באתה אל ביתו, ובידה דג הגדול הזה, וסיפרה שקנתה אותו אצל נכרי אחד במתנה עבור הצדיק. ראה כמה גדול כוח ההשגחה והאמונה.

(רזא דעובדא)

גאון אחד היה אצל רבינו [הרה"ק רבי מרדכי'לע מנדבורנא] בשעת קידוש לבנה, ומנהגו של רבינו היה לחלק לאחר קידוש לבנה לעקק (עוגה) וי"ש. השעה היתה מאוחרת מאוד והרבה אנשים נרדמו. וביניהם היה גם הגאון הנ"ל, בעת החלוקה ציווה רבינו להעיר את כל האנשים שנרדמו חוץ מאת הגאון הנ"ל, באמרו אותו יעיר כבר אבא שלו. רבינו המשיך בחלוקה, ולפתע התעורר הגאון הנ"ל וניגש אל רבינו בכדי לקבל לעקק וי"ש שאל אותו רבינו מי העיר אותך? ענה הגאון אבא שלי נגלה אלי בחלום ואמר לי קום בני, קום בני, הרבי מנדבורנא מחלק עכשיו יי"ש ועליך לקחת

עכשיו ממנו לעקק וי"ש כי נשמתי מגולגלת בתוך היי"ש, ועל ידי שתברך עליה יהיה תיקון לנשמתי.

(אורות מרדכי)

רבינו [הרה"ק רבי מרדכי'לע מנדבורנא] היה מצווה לסגור תמיד את דלתות ביתו ואת חלונותיו שאמר אין ברצוני שיכנס אויר טמא שממלא חלל העולם, לתוך ביתי, ומסיבה זאת לא היה עורך נסיעות אלא ביום שישי אחר הצהריים, את מנהגו זה היה מסביר, כל ימות השבוע ממלאת טומאה את הארץ ואת חלל העולם, אולם בערב שבת אחר חצות היום מתחיל להתעורר ולהתנוצץ קדושת השבת ואויר העולם מזדכך ומתבהר.

(משמרת איתמר)

פעם היה בבית הרה"ק מוהרא"א הגדול מפרימשלאן זצלה"ה דוחק גדול בבית והילדים היו רעבים ללחם זה כמה ימים, ואין פרוטה לפרוטה, והרה"ק מוהרא"א ישב בביהמ"ד ועסק בעבודת השי"ת, ואחר כמה ימים כשבא לביתו ראה שמצוי בבית כל טוב, שאל מאין באתה הרווחה הזאת, ענה בנו הרה"ק מוהר"מ מפרימשלאן, שהיה עוד נער, שבביאתו מהת"ת מצא זהוב מונח על הארץ, ליד הביהמ"ד ומזה קנתה אמו כל צרכי הבית, אמר לו אביו הק' זהוב זה ראיתי עוד אתמול על הארץ וחשבתי למה לי להתכופף, אם ההשגחה הוא שזהוב זה יבוא לידי, ממילא יגיע אלי, עד כמה גדלה צדקתו.

(רזא דעובדא)

הגליון נתרם לע"נ הרה"ק הרבי רבי מרדכי בן הרה"ק רבי ישכר בער זי"ע ועכי"א מנדבורנא

